



Arrest

nr. 340 034 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U heeft de Georgische nationaliteit en u bent geboren op (...) 2017 in Gori, in Georgië. Uw vader M. T. (...) (O.V. (...)) en uw moeder K. Z. (...) (O.V. (...)) dienden op 13 maart 2025 in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. U heeft nog een zus en een broer.

Uw vader en uw moeder dienden op 11 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in België in. Op 13 november 2024 nam het CGVS een beslissing tot beëindiging van hun verzoek om internationale bescherming gezien zij geen gevolg hebben gegeven aan het aangetekend schrijven van het CGVS dat naar

hun gekozen woonplaats werd gestuurd en hen op 25 oktober 2024 opriep voor een persoonlijk onderhoud. Er werd door uw ouders ook geen geldige reden meegedeeld om hun afwezigheid te rechtvaardigen binnen de voorziene termijn.

Tijdens het gehoor bij het CGVS op 19 juni 2025 verklaarden uw ouders dat uw grootvader langs vaderskant buiten zijn wil om een Osseet heeft vermoord in de jaren '90. De broer van die persoon, M. K. (...), nam wraak op uw grootvader en vermoordde uw grootvader in 1999. Uw vader en uw grootmoeder waren verplicht hun huis in Artsevi, binnen Zuid-Ossetië, het gebied dat bezet is door de Russische overheid, achter te laten en bij de tante van uw vader te gaan wonen. Uw vader heeft die M. K. (...) daarna een hele periode niet meer gezien. Per toeval is M. K. (...) uw vader daarna in maart 2022 tegengekomen en M. K. (...) bedreigde uw gezin en uw familie met de dood omwille van de bloedwraak die is gestart door de dood van de broer van M. K. (...). Omwille van die problemen vertrokken uw ouders op 3 mei 2022 naar Duitsland. In Duitsland dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in maar de Duitse asielautoriteiten hebben dit verzoek geweigerd. Op 10 januari 2024 kwamen uw ouders naar België om dan zoals hoger aangegeven opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Twee maanden geleden werden de oom en de neef van uw vader vermoord door M. K. (...) of door de familie van M. K. (...). Uw ouders geven aan dat M. K. (...) en zijn familie nog steeds bloedwraak willen nemen op u en uw vader en de mannelijke leden van uw familie. Uw ouders gaven bovendien ook aan dat u en uw ouders geen verblijfplaats meer hebben in Georgië. Uw moeder verklaarde ten slotte ook dat u niet goed Georgisch spreekt waardoor het voor u moeilijk zou zijn om u aan te passen in Georgië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw geboorteakte (origineel) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u niet persoonlijk kan worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. In het bijzonder werden uw ouders uitgenodigd voor een gesprek op het CGVS op 19 juni 2024. Zowel uw moeder als uw vader zijn hier op ingegaan.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Georgië vermoord te worden in het kader van een bloedwraak tegen de mannelijke leden van het gezin en de familie van uw vader.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet. Uw verzoek om internationale bescherming is immers niet geloofwaardig en bovendien ook ongegrond.

Ten eerste hebben uw ouders geen gevolg gegeven aan een aangetekend schrijven dat uw ouders opriep voor een persoonlijk onderhoud op 25 oktober 2024. Bovendien hebben uw ouders ook nagelaten een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen om alsnog hun verzoeken inhoudelijk behandeld te zien voor het CGVS (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 5 en p. 12-13). Deze vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van uw ouders en bijgevolg ook uw asielrelaas en ondermijnt aldus de ernst van de vrees voor vervolging in uw hoofde. De beweringen van uw ouders dat ze geen oproepingsbrief zouden hebben ontvangen en dat ze ook niet zouden geweten hebben dat een tweede verzoek om internationale bescherming voor hen mogelijk was, kan absoluut niet voor waar worden aangenomen (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 5 en p. 13). Het valt immers helemaal niet uit te leggen dat uw ouders niet zouden geweten hebben dat ze een tweede verzoek konden indienen maar dan wel op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat een verzoek in naam van een minderjarig kind kan worden ingediend over dezelfde feiten. Deze vaststellingen vormen dan ook wel degelijk een aanwijzing voor proceduremisbruik.

Ten tweede werden er door uw vader geen consistente verklaringen afgelegd over de familieleden die zouden zijn vermoord door M. K. (...) en zijn familie. Zo verklaarde uw vader op het onderhoud dat hij had bij de DVZ in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming op 20 september 2024 heel duidelijk dat de rest van zijn familie, zoals zijn nonkels, allemaal werden vermoord (CGVS-vragenlijst, T. M. (...), 20.09.2024, vraag 3.5; zie documenten in het administratief dossier). In het kader van het gesprek dat uw vader had namens u, en voor uw verzoek om internationale bescherming, beweerde hij dan weer dat er vroeger één oom werd vermoord en dat twee maanden geleden, twee maanden voor het gesprek bij het CGVS op 19 juni 2025, zijn neven, vader en zoon, werden vermoord door M. K. (...) of door de familie van M. K. (...) (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 4 en p. 11), wat uiteraard niet consistent is met wat uw vader eerder verklaarde, in september 2024, met name dat de rest van zijn familie, zoals zijn nonkels, allemaal, werden vermoord. Bovendien kan uw moeder ook helemaal niet antwoorden op de vraag of M. K. (...) nog andere mensen van de familie van haar man had vermoord naast de neven, vader en zoon, twee maanden geleden.

Ze verklaarde dat uw vader daarover niet alles over vertelde (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 4). Het is echter weinig aannemelijk dat uw ouders een verzoek om internationale bescherming indienen voor zichzelf en namens u omwille van de vervolging, de bloedwraak die werd ingesteld door M. K. (...) en zijn familie, en dat uw vader niet op het minst zou verteld hebben wie van zijn familie het slachtoffer werd van die bloedwraak. We mogen toch immers redelijkerwijze verwachten dat uw ouders naar aanleiding van hun en uw verzoek om internationale bescherming de belangrijkste gebeurtenissen die hebben geleid tot hun vertrek uit Georgië met elkaar zouden hebben besproken.

Ten derde dient te worden vastgesteld dat geen enkel bewijs werd voorgelegd over de beweerde vervolging, de bloedwraak, door M. K. (...) en zijn familie (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 5 en p. 13) ten aanzien van uw familie. Uw ouders kunnen geen bewijzen voorleggen van de bedreigingen ten aanzien van hen of over de moorden op de familie van uw vader die er zijn geweest. Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van uw ouders en bijgevolg ook dat van uzelf.

Ten vierde dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20250212.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden.

Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Uw ouders hebben helemaal geen klacht ingediend tegen M. K. (...) en zijn familie (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6 en p. 13). Uw ouders zouden geen klacht hebben ingediend bij de politie omdat dit geen zin had. Uw vader haalde aan dat de politie onmachtig was ten aanzien van het gebied van Zuid-Ossetië dat bezet wordt door de Russische overheid en dat M. K. (...) makkelijk naar Zuid-Ossetië zou kunnen vertrekken (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6 en p. 13). Er zou enkel een informeel gesprek zijn geweest met een kennis binnen de politie die zou hebben gezegd dat de Georgische overheid geen macht heeft om personen die over de grens naar Georgië binnenkomen te controleren (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6 en p. 13-14). Dit doet echter helemaal niets af van het feit dat de Georgische overheid en autoriteiten wel degelijk kunnen zorgen voor rechtshandhaving of bescherming ten aanzien van de burgers die zich op het Georgische grondgebied bevinden. Indien u zich niet heeft gewend tot de bevoegde autoriteiten kan er echter moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht is nu net het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet bovendien daadwerkelijk zijn. Zij hoeft niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Bovendien dient er ook te worden opgemerkt dat uw ouders ook geen beroep gedaan hebben op een advocaat, de Public Defender, of op ngos's voor mensenrechten om te zien of ze hen konden helpen (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6 en p. 14). Er valt bijgevolg nergens uit uw verklaringen af te leiden dat u ook een beroep heeft gedaan op bescherming en bijgevolg is uw asielrelaas dan ook ongegrond, nog afgezien bij de ernstige vragen die kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven.

Ten vijfde verklaarden uw ouders ook dat u en uw ouders geen vaste verblijfplaats meer hebben in Georgië (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6-7 en p. 14). Deze problemen zijn echter onvoldoende zwaarwichtig en vallen als dusdanig ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Er valt bovendien ook geen reden te bedenken waarom uw ouders niet zouden kunnen werken in Georgië om op die manier een woning te kunnen huren of te verwerven.

Ten zesde verklaarde uw moeder dat u niet goed Georgisch spreekt waardoor het voor u moeilijk zou zijn om u aan te passen in Georgië (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 8). Niettemin mag echter verwacht worden dat u, gezien uw jeugdige leeftijd van ongeveer 8 jaar, wel degelijk in staat moet worden geacht uw moedertaal in Georgië opnieuw volledig onder de knie te krijgen.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde document wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie. Uw geboorteakte is enkel een bewijs van uw identiteit die niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/1, 57/6, § 3, 6° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier de artikelen 57/1 en 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet zouden zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde wetsbepalingen. Wat betreft artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet merkt de Raad overigens op dat dit artikel louter betrekking heeft op de bevoegdheid van de commissaris-generaal om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. Inzake het verzoek van verzoekende partij werd evenwel geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen, doch wel een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan dan ook niet worden ingezien op welke wijze er *in casu* sprake zou kunnen zijn van de schending van dit artikel. Deze onderdelen van het middel zijn dan ook niet ontvankelijk.

2.2.3. De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden, ten gevolge van haar jonge leeftijd, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verwerende partij motiveert dienaangaande als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u niet persoonlijk kan worden gehoord omdat u wegens uw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw

verzoek door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. In het bijzonder werden uw ouders uitgenodigd voor een gesprek op het CGVS op 19 juni 2024. Zowel uw moeder als uw vader zijn hier op ingegaan.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In haar verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich ertoe op te werpen dat haar ouders tijdens hun onderhoud op het Commissariaat-generaal van 19 juni 2024 niet werden bijgestaan door een advocaat. De Raad duidt er evenwel op dat de (voogden van) verzoekende partij de verantwoordelijkheid draagt (dragen) voor de organisatie van de verdediging van verzoekende partij en indien zij de bijstand van een raadsman wenste(n) was het haar (hun) taak om op diligente wijze de verdediging van verzoekende partij te laten waarnemen door een raadsman van haar (hun) keuze. Uit artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen blijkt immers dat een kandidaat-vluchteling de mogelijkheid heeft om zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te laten bijstaan, doch dat dit geen verplichting is: *“De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon. De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor. Onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de wet belet de afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.”*

Verzoekende partij toont gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet aan hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Vooreerst is de Raad van oordeel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde bloedwraak in het kader waarvan verzoekende partij zou worden gevisieerd.

In de eerste plaats wordt reeds op ernstige wijze afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van deze bloedwraak door het gegeven dat haar ouders geen gevolg gaven aan een aangetekend schrijven dat hen opriep voor een persoonlijk onderhoud op 25 oktober 2024 in het kader van het op 11 januari 2024 door hen ingediende verzoek en evenmin een geldige reden meedeelden om hun afwezigheid te rechtvaardigen binnen de voorziene termijn. Ook lieten zij na om, nadat zij een negatieve beslissing hadden ontvangen inzake hun verzoek, een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen om alsnog hun verzoeken inhoudelijk behandeld te zien (notities CGVS, p. 5 en 12-13). In het licht van de bewering dat er een bloedwraak zou bestaan tegen de mannelijke leden van het gezin en de familie van haar vader,

waaronder dus ook de vader van verzoekende partij zelf, kan zulks geenszins ernstig worden genoemd. De uitleg dat haar ouders geen oproepingsbrief zouden hebben ontvangen en dat ze ook niet zouden geweten hebben dat een tweede verzoek om internationale bescherming voor hen mogelijk was, biedt allerminst soelaas. Het kan immers geenszins overtuigen dat haar ouders niet zouden geweten hebben dat ze een tweede verzoek konden indienen maar dan wel op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat een verzoek in naam van een minderjarig kind kan worden ingediend over dezelfde feiten. Bovendien mag worden verwacht dat haar ouders zich terdege zouden informeren aangaande de wijze waarop internationale bescherming kan verkregen worden, waardoor ook het argument in het verzoekschrift dat zij slecht geïnformeerd waren over de asielprocedure en toen nog niet werden bijgestaan door een advocaat niet volstaat om hun nalaten een tweede verzoek in te dienen te verschonen.

Verder duidt de Raad op de flagrant tegenstrijdige verklaringen van haar vader over de familieleden die zouden zijn vermoord door M. K., hetgeen het bestaan van deze bloedwraak verder ondergraaft. In de bestreden beslissing doet verwerende partij hieromtrent volgende terechte en pertinente vaststellingen: *“Zo verklaarde uw vader op het onderhoud dat hij had bij de DVZ in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming op 20 september 2024 heel duidelijk dat de rest van zijn familie, zoals zijn nonkels, allemaal werden vermoord (CGVS-vragenlijst, T. M. (...), 20.09.2024, vraag 3.5; zie documenten in het administratief dossier). In het kader van het gesprek dat uw vader had namens u, en voor uw verzoek om internationale bescherming, beweerde hij dan weer dat er vroeger één oom werd vermoord en dat twee maanden geleden, twee maanden voor het gesprek bij het CGVS op 19 juni 2025, zijn neven, vader en zoon, werden vermoord door M. K. (...) of door de familie van M. K. (...) (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 4 en p. 11), wat uiteraard niet consistent is met wat uw vader eerder verklaarde, in september 2024, met name dat de rest van zijn familie, zoals zijn nonkels, allemaal, werden vermoord.”* Verzoekende partij laat deze motivering in de bestreden beslissing geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

Daarnaast dient tevens te worden gewezen op de gebrekkige kennis van de moeder van verzoekende partij over wie van de familie van haar man het slachtoffer werd van de bloedwraak. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers op het volgende gewezen: *“Bovendien kan uw moeder ook helemaal niet antwoorden op de vraag of M. K. (...) nog andere mensen van de familie van haar man had vermoord naast de neven, vader en zoon, twee maanden geleden. Ze verklaarde dat uw vader daarover niet alles over vertelde (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 4). Het is echter weinig aannemelijk dat uw ouders een verzoek om internationale bescherming indienen voor zichzelf en namens u omwille van de vervolging, de bloedwraak die werd ingesteld door M. K. (...) en zijn familie, en dat uw vader niet op het minst zou verteld hebben wie van zijn familie het slachtoffer werd van die bloedwraak. We mogen toch immers redelijkerwijze verwachten dat uw ouders naar aanleiding van hun en uw verzoek om internationale bescherming de belangrijkste gebeurtenissen die hebben geleid tot hun vertrek uit Georgië met elkaar zouden hebben besproken.”* Ook deze motivering wordt geheel ongemoeid gelaten in het verzoekschrift, waardoor deze eveneens onverminderd overeind blijft.

Ten slotte wordt de geloofwaardigheid van deze beweerde bloedwraak finaal onderuitgehaald door de vaststelling dat tot op heden geen enkel begin van bewijs wordt bijgebracht ter staving van de beweerde bloedwraak door M. K. en diens familie. Noch van de bedreigingen in het kader van deze beweerde bloedwraak, noch van de moorden op de familie van haar vader wordt enig bewijs bijgebracht.

2.2.6. Waar in het verzoekschrift dan ook wordt opgeworpen dat verzoekende partij geen bescherming kan genieten van haar autoriteiten, oordeelt de Raad dat dit verweer niet dienstig is daar de gevreesde vervolgingsfeiten, waarvoor zij beweert bescherming nodig te hebben, *in casu* de beweerde bloedwraak, volstrekt ongeloofwaardig zijn. Enige bescherming desbetreffend is derhalve niet aan de orde.

2.2.7. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij in volgende motivering, die wederom geheel ongemoeid gelaten wordt door verzoekende partij: *“Ten vijfde verklaarden uw ouders ook dat u en uw ouders geen vaste verblijfplaats meer hebben in Georgië (CGVS, T. (...), 20.06.2017, p. 6-7 en p. 14). Deze problemen zijn echter onvoldoende zwaarwichtig en vallen als dusdanig ook buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Er valt bovendien ook geen reden te bedenken waarom uw ouders niet zouden kunnen werken in Georgië om op die manier een woning te kunnen huren of te verwerven.”*

2.2.8. Wat betreft nog het gegeven dat verzoekende partij niet goed Georgisch zou spreken waardoor het voor haar moeilijk zou zijn om zich aan te passen in Georgië (notities CGVS, p. 8), is de Raad van mening dat mag worden aangenomen dat verzoekende partij, gezien haar jeugdige leeftijd, wel degelijk in staat is haar moedertaal in Georgië opnieuw volledig onder de knie te krijgen. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geopperd, kan uit het loutere gegeven dat verzoekende partij de Georgische taal niet machtig is en niet is opgegroeid met de Georgische waarden en tradities geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. De Raad onderstreept dat eventuele

aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Georgië geen enkel verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde in Georgië, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar land van herkomst bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in haar hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar gesteld wordt dat verzoekende partij riskeert te worden gediscrimineerd en uitgesloten omdat zij niet opgroeiende met de Georgische waarden, dient nog te worden vastgesteld dat verzoekende partij op generlei wijze *in concreto* aantoont dat het loutere feit dat zij andere waarden en normen zou hebben bij een terugkeer naar Georgië aanleiding zou geven tot vervolging dan wel ernstige schade.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT